

Future Trends

[Work & Life] ‘หากอยากได้ใจเขา จงอย่าทำร้ายจิตใจเขา’ เพราะการทำหน้าที่ไม่อาจจูงใจคนได้ ด้วยแนวคิดจาก เดล คาร์เนกี

.
การวิพากษ์วิจารณ์เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนสังคม โดยเฉพาะการทำงานที่จำเป็นต้องมีการชี้ให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสีย ความสำเร็จ และความผิดพลาดต่างๆ เพื่อพัฒนางานและคนให้มี ประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

.
ฉะนั้น การวิพากษ์วิจารณ์เป็นคนละเรื่องกับการตำหนิ ติเตียน ก่นด่า ว่ากล่าว ต้องแยกสิ่งเหล่านี้ให้ออก สิ่งเหล่านี้ มักเกิดขึ้น ในโลกการทำงานได้ในทุกๆ วัน เมื่อเกิดความผิดพลาดหรือความ ไม่พอใจใดๆ ขึ้น

.
การตำหนิติเตียนหรือชี้ความผิดพลาดของผู้อื่น ไม่ได้ส่งผลดี อย่างที่คิด บางครั้งเราอาจหวังให้เขายอมรับผิดและปรับปรุง ตัวเอง แต่หลายครั้งกลับพบแต่ข้อแก้ตัวและหรือการอ้างเหตุผล มารองรับการกระทำนั้น ซ้ำยังสร้างขุ่นมองใจกันทั้งสองฝ่าย และความสัมพันธ์อาจย่ำแย่ลงในที่สุด

.
[หากจะเอน้ำผึ้ง จงอย่าตีรังผึ้ง]

.
“หากจะเอน้ำผึ้ง จงอย่าตีรังผึ้ง” เป็นแนวคิดการปฏิบัติต่อผู้อื่น เพื่อจูงใจคนที่ เดล คาร์เนกี (Dale Caenegie) ได้แนะนำไว้ใน

หนังสือ 'วิธีชนะมิตรและจูงใจคน' (How to Win Friends and Influence People)

คาร์เนกี เห็นว่า เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ผู้กระทำผิดย่อมจะโทษผู้อื่นและสิ่งอื่นทั้งหมดนอกจากตัวเขาเอง หากจะตำหนิติเตียนใครสักคน จงตระหนักไว้ว่า คำตำหนิเหล่านั้นจะกลับมาหาเราเสมอ คนที่ถูกตำหนิมักแก้ตัวและเข้าข้างตัวเอง และอาจจะโทษความผิดมาให้เรา

[เรื่องเล่าจากสงคราม และจดหมายของประธานาธิบดีลินคอล์น ถึงนายพลมิด]

คาร์เนกี ยกตัวอย่างเรื่องเล่าในช่วงสงครามกลางเมืองประเทศสหรัฐอเมริกา สมัยประธานาธิบดี ลินคอล์น ว่า สงครามเมืองเกิดที่สเบิร์ก ที่รบกันอย่างดุเดือดในช่วงวันที่ 1 – 3 ก.ค. 1863 กระทั่งคืนวันที่ 4 ก.ค. ถัดมา นายพลโรเบิร์ต อี. ลี ฝ่ายตรงข้ามกับรัฐบาล ได้ล่าถอยไปยังทิกไต์ ในขณะที่มีพายุฝนโหมกระหน่ำ

เมื่อนายพลลีและกองทหารถอยมาถึงแม่น้ำโปโตแม็ค ก็พบว่าแม่น้ำไม่สามารถเดินทัพผ่านไปได้ เพราะน้ำขึ้นสูงจนล้น ขณะที่เบื้องหลังมีกองทหารฝ่ายรัฐบาลคุมเชิงอยู่ เรียกได้ว่า นายพลลีไม่มีทางที่จะหนีไปได้ เป็นโอกาสอันดีที่จะจับตัวนายพลลี เพื่อจบสงครามกลางเมืองนี้

ลินคอล์น หวังจะคว้าโอกาสนั้น ได้ออกคำสั่งให้นายพลมิด โจมตีกันที่โดยไม่ต้องเรียกประชุมสภาการสงคราม แต่นายพลมิดฝ่าฝืนคำสั่ง ด้วยการเรียกประชุมสภาการสงคราม และโทรเลขอ้างเหตุขัดข้องต่างๆ ที่เขาไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นของ ลินคอล์น

ต่อมา น้ำในปม้น้ำโปโตแม็คคลดต่ำลง ทำให้นายพลลีและกองทัพสามารถข้ามหมีไปได้ในที่สุด ทำให้ ลินคอล์น ไม่พอใจอย่างมากในการกระทำของนายพลมิด

ลินคอล์น เขียนจดหมายถึงนายพลมิดฉบับหนึ่ง เมื่อปี 1863 ที่มีเนื้อหาตำหนินายพลมิด ใจความส่วนหนึ่งระบุว่า “การที่เราสามารถปิดฉากการต่อสู้ได้ ประกอบกับความสำเร็จในการรบครั้งที่แล้วมา จะทำให้สงครามจบลง แต่การหมีที่นายพลลีหมีไปได้ จะทำให้สงครามยืดเยื้อยาวนานต่อไปไม่มีกำหนด ในครั้งต่อไป ท่านจะชนะนายพลลีได้อย่างไร เมื่อเขาอยู่ทางฝั่งใต้ของแม่น้ำ โอกาสที่ดีผ่านพ้นไปแล้ว และจากการสูญเสียโอกาสนี้ ข้าพเจ้าทุกข์ทรมานเป็นอย่างยิ่ง”

[จดหมายที่ไม่ถูกส่ง]

จดหมายดังกล่าวถือเป็นการตำหนินายพลมิดอย่างรุนแรง ในขณะที่ ลินคอล์น อยู่ในวัยและตำแหน่งที่ต้องสุขุมเยือกเย็นและสงวนถ้อยคำให้ดี ท้ายที่สุดจดหมายดังกล่าวจึงไม่ได้ถูกส่งให้

นายพลมิด ซึ่งหลังจาก ลินคอล์น เสียชีวิต ได้มีการค้นพบจดหมายดังกล่าวรวมอยู่ในกองเอกสารต่างๆ ของเขา

คาร์เนกี วิเคราะห์กรณีดังกล่าวว่า เมื่อ ลินคอล์น เขียนจดหมายฉบับดังกล่าวจบ เขาคงจะคิดได้ว่า ตนไม่ควรจะรีบด่วนปรักปรำนายพลมิด เพราะตนอยู่ที่ทำเนียบขาวอย่างสุขสบาย ซึ่งเป็นการง่ายมากที่จะออกคำสั่ง แต่ถ้าอยู่ในพื้นที่สงคราม เขาอาจหมดความกระตือรือร้นที่จะโจมตีนายพลลี เพราะหุ้อ้ออิงไปด้วยเสียงครวญครางและสายตาก็เต็มไปด้วยเลือดที่ไหลนอง บางที่อาจจะทำอย่างที่นายพลมิดทำก็ได้

อีกทั้ง โอกาสได้ผ่านพ้นไปแล้ว การส่งจดหมายฉบับนี้ไปให้นายพลมิด ตัว ลินคอล์น อาจได้รับความสบายใจ ส่วนนายพลมิด ก็ จะพยายามหาเหตุผลเข้าข้างตัวเองไม่รู้จบ และอาจหันมาโทษตัวเขา ซ้ำยังจะทำให้เกิดความคลุมใจ จนประสิทธิภาพในการรบลดน้อยลง และอาจทำให้นายพลมิดต้องลาออกจากกองทัพในท้ายที่สุด ด้วยเหตุนี้ คาร์เนกีเชื่อว่าเป็นสาเหตุที่ ลินคอล์น ตัดสินใจไม่ส่งจดหมายฉบับนั้นไปในท้ายที่สุด

[เพราะมนุษย์ไม่ได้เปรียบพร้อมด้วยการมีเหตุผล]

ในการติดต่อกับบุคคลทั่วไป จงจำไว้เสมอว่า เราไม่ได้ติดต่อกับมนุษย์ที่เปรียบพร้อมด้วยเหตุผล แต่ได้ติดต่อกับมนุษย์ที่เต็มไปด้วย

ด้วยความผันแปรทางอารมณ์ ที่ห่อล้อมไปด้วยอคติและจิตใจที่คุกรุ่นตลอดเวลาด้วยความทะนงและทิฐิ

คำติเตียนจึงเปรียบเหมือนไฟที่อันตราย ที่อาจทำให้เกิดการระเบิดของความหยิ่งทะนงหรือส่งผลที่แย่งๆ ต่างๆ นานาในท้ายที่สุด

ดังนั้น เราจำต้องยินดีให้อภัยและทำความเข้าใจผู้อื่น ค้นหาความจริงว่า ทำไมจึงได้กระทำเช่นนั้น จะเกิดประโยชน์กว่าการตำหนิติเตียนว่ากล่าว ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความใจกว้างของเราให้เขาได้รับรู้ด้วย

[สรุป]

“หากอยากได้น้ำผึ้ง จงอย่าตีรังผึ้ง” จึงหมายถึง “หากอยากได้ใจเขา จงอย่าทำร้ายจิตใจเขา” เป็นพื้นฐานสำคัญอย่างแรกในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นให้ชนะใจหรือสามารถจูงใจผู้คนได้

ยังมีเรื่องราวที่เป็นเคล็ดลับหรือคำแนะนำดีๆ มากมายจากแนวคิดระดับชั้นหิ้งของ เดล คาร์เนกี ที่จะมานำเสนอในโอกาสถัดไป โปรดติดตาม

เขียนโดย ภูริชัย อรัญพูล

Source: หนังสือ 'วิธีชนะมิตรและจูงใจคน' (How to Win Friends and Influence People) เขียนโดย Dale Carnegie แปลโดย อาษา ขอจิตต์เมตต์ สำนักพิมพ์ แสงดาว

[#FutureTrends](#) [#KnowledgeforSuccess](#)

Future trends
Powered by Future Skill

Business Leadership Work & Life <

ผ * & ! # !

Sunday Monday
Wednesday Thursday Friday

**'หากอยากได้ใจเขา
จงอย่าทำร้ายจิตใจเขา'**
เพราะการทำห้ไม่อาจจูงใจคนได้
ด้วยแนวคิดจาก เดล คาร์เนกี